

En enkelt beretning om hvad min bror og jeg foretog os under krigen 1940 - 1945.

Vi har deltaget i forskellige mindre sabotagehandlinger, som har sinket tyskerne noget.
Indenfor transport ved at ødelægge en del vogne
Satte en mindre fabrik ud af drift og gjort en vognmandsforretning
u anvendelig.

Den 26.02 1945 skete følgende:

Kl. ca. 17.00 var min bror og jeg vidne til en luftkamp, der var ildglimt og kraftig skydning højt oppe i luften, noget efter så vi to faldskærme dale ned. Uden nogen betænkning tog vi straks vores cykler, bar dem over en pløjemark til den nærmeste vej, og cyklede i den retning, hvor vi havde set faldskærmene dale ned. Fra en bakketop kunne vi se ud over de store enge, og så straks faldskærmene hænge i noget pigtråd.

Vi kom hurtigt derhen, og der stod de to Flyvere, som allerede var frigjort af skærmene. Vi gav dem et håndtryk. Engelsk kunne vi ikke. Den ene havde en palør, hvor der bl. a. stod:
Er denne vej sikker - kan De hjælpe os?

Vi fik dem op på vore cykler, det gik trægt hen ad jordvejen, indtil vi nåede asfaltvejen. Et stykke oppe måtte vi holde hvil, vi havde simpelthen ikke mere luft.

En del mennesker havde samlet sig og i dække af disse, skiftede Flyverne de tunge støvler ud med nogle lettere.

Der faldt en del bemærkninger fra tilskuerne bl. a.: "Lad være, det er alt for farligt". Vi fortsatte dog, og da det gik op ad bakke, satte vi de to på cyklerne og skubbede så selv bag på.

På bakkens top var det nødvendigt med endnu et hvil, så vi gik ind i en mindre bevoksning. Vi håbede jo på en god cigaret, men det gav kun tyggegummi.

Herfra fortsatte vi ned ad bakken, længere nede kunne vi se to tyske soldater på cykler komme i mod os. Vi blev enige om at sige til tyskerne, at vi skulle aflevere Flyverne til den tyske kommandant i Gram, heldigvis var de så optaget af at se til højre efter faldskærmene, at de overså os.

Længere nede ad vejen mødte vi formanden hos W.T.K. - et vejfirma, han foreslog, at vi puttede Flyverne ind i en skurvogn på materialepladsen. Døren på vognen var stænget, så vi løftede den ovenud af stablerne, anbragte Flyverne i to tomme køjer, lagde nogle lange koste fra en fejmaskine ovenpå, hængte døren på plads og trak derefter et stykke bort.

Fra et tomt kyllingehus i nærheden holdt vi øje med skurvognen, til det blev helt mørkt. En time senere erfarede vi, at vi havde været meget heldige, for medens vi forsvandt mod vest med Flyverne, kom tyskerne til nedfaldsstedet fra øst.

Hen på aftenen blev Flyverne afhentet, og for os af ukendte veje ført til København og derfra til Sverige.

Vi har senere haft besøg 3 gange af den ene pilot og hans hustru.

Navnet er: Russell S. Bodwell
87 Scudders Lane Glenhead
N.Y. 11545

Under Russells 2. besøg i 1988 blev hændelsen fortalt til et filmhold samtidig med, at der blev filmet fra stedet. Udsendelsen blev sendt i TVS.

Af AIR Force and Evaison Socity er vi d. 8. maj 98 inviteret til Washinton, her vil vi også møde den anden pilot.

Gunnar Tranberg

Gunnar Tranberg
Østergade 1, C
6510 Gram
7482 1649

Hans Carl Tranberg Hansen

Hans Carl Tranberg Hansen
Kongevej 235
6510 Gram
7482 1648

Det bekræftes hermed at ovenstående er i overensstemmelse med sandheden.

Gram 29/4-98

Li Müller

H Müller